

„(3) כל שנרשם בפנקס האנשים המורשים לשמש כעורכי־דין בבתי־הדין הדתיים המושלמים ורוצה לשמש כעורכי־דין בבתי־דין אלה בכל שנה שהיא, עליו לשלם מס שנתי בסכום הקבוע בתוספת הראשונה לפקודה זו בעד אותה שנה, ומששלם מס זה נותנים לו רשיון לשמש כעורכי־דין בבתי הדין הדתיים המושלמים:

בִּתְנָאֵי כִּי מִשְׁנֵרְשָׁם אָדָם בְּפִנְקֵס הָאֲנָשִׁים הַרְשָׁאִים לְשֵׁם כְּעוֹרְכֵי־דִין בְּבֵת־הַדִּין הַדְּתִיִּים הַמוֹשְׁלָמִים, יֵהָא זְכָאֵי לְשֵׁם בְּכָךְ בְּלֹא רִשְׁיוֹן לְמִשְׁךְ שְׂאֲרִית שְׁנַת הַלּוּחַ שְׁבָה הוּא וְשׁוֹם בְּאוֹתוֹ פִּנְקֵס.

מחלוקת, 1946, 283 מ'

4. הסעיפים הקטנים (1) ו־(2) של סעיף 28 של הפקודה העיקרית יתוקנו ע"י מחיקת המספר „10(1)“ המופיע בהם והחלפתו במספר „10“.

תקון סעיף 28 של הפקודה העיקרית.

5. התוספת השניה לפקודה העיקרית מבוטלת בזה.

ביטול התוספת השניה לפקודה העיקרית.

6. פקודה זו רואין אותה כאילו קבלה תוקף בתאריך שבו קבלה תוקף הפקודה העיקרית.

התחלת התוקף.

הרולד מקמיכאל

נציב עליון.

8 באוקטובר, 1941.

פקודת בתי הדואר (תקון).

מס' 25 לש' 1941.

פקודה המתקנת את פקודת בתי הדואר.

הנציב העליון לפלשתינה (א"י) מחוקק בזה בעצתה של המועצה הפלשתינאית (א"י) לאמור:—

1. פקודה זו תקרא פקודת בתי הדואר (תקון), 1941, וקוראין אותה כאחת עם פקודת בתי הדואר הקרויה לקמן הפקודה העיקרית.

השם הקצר.

פרק קטן.

2. הפקודה העיקרית תתוקן ע"י הוספת הסעיף דלקמן שיסומן כסעיף 80 א ויבוא לאחר סעיף 80:—

הוספת סעיף הרש לפקודה העיקרית.

80 א. כל אדם אשר בלא שיקבל תחילה רשות בכתב מאת המנהל הכללי של בתי הדואר שותל כל מין עץ יער או עץ פרי או שיח או נותן להם לגדול מתחת לכל טלגרף עילי או בקרבתו או באופן אשר לכשיגיעו למלוא גידולם יהיו עלולים להפריע לכל טלגרף כזה, יאשם בעברה ויהא צפוי לקנס של עשרה פונט, וכל עץ או שיח שנשתל או שהורשה לגדול

„גידול עצים העלולים להפריע לטלגרף.“

כאמור רשאי המנהל הכללי של בתי הדואר לכתרו ולסלקו בלא שישלם פיצויים לאיתו אדם בשל כל היוק שנגרם. סמכויותיו של המנהל הכללי של בתי הדואר עפ"י סעיף זה באות להוסיף על הסמכויות אשר לו עפ"י פסקא (ג) של סעיף 40, ולא לגרוע מהן.

הרולד מקמיכאל

נציב עליון:

8 באוקטובר, 1941.

פקודת הבנקאות.

מס' 26 לש' 1941.

פקודה הבאה לאחד ולתקן את החוק המסדיר את עסקי הבנקאות.

הנציב העליון לפלשתינה (א"י) מחוקק בזה בעצתה של המועצה הפלשתינאית (א"י) לאמור:—

השם הקצר.

1. פקודה זו תקרא פקודת הבנקאות, 1941.

פירוש.

2. בפקודה זו יהיו למונחים הבאים הפרושים דלקמן, חוץ אם ענין הכתוב

יחייב פירוש אחר:—

„בנק“ פירושו כל חברה המנהלת עסקי בנקאות או המשתמשת במלה „בנק“ או בכל מלה הנגזרת הימנה כחלק מהשם אשר בו היא מנהלת את עסקיה. אולם המונח לא יכלול אגודה שיתופית רשומה;

„עסקי בנק“ פירושו עסק של קבלת כספים מן הצבור בחשבון עובר ושב, שמחזירין אותם עם דרישתם בשיק, ומתן הלואות ללקוחות;

„בנקאי“ פירושו כל שטר-חליפין, המחאה או שטר-חוב שהוצאו ע"י כל בנק לפרעין כסף למוכ"ז עם דרישתו, או המזכים או המכוונים לזכות את המחזיק בתשלום סכום כסף מיד לדרישתו בלא חתימת-הסבה, או בלא חתימת-הסבה נוספת על זו הכתיבה על גבם בשעת הוצאתם, בין אם פורש הדבר בגוף השטר ובין אם לא פורש;

פרק כב.

„חברה“ פירושה חברה שנרשמה עפ"י פקודת החברות.

3.—(1) לא יחירו עסקי בנק בפלשתינה (א"י) אלא לחברה שנרשמה עפ"י הוראות הפקודות דלקמן:—

(א) פקודת רישום חברות ושותפויות, 1919, שנתפרסמה בעתון הרשמי מיום הראשון באוגוסט, 1919, או

פרק כב.

(ב) פקודת החברות או כל פקודה שבאה במקומה.

רק לחברות בעלות
הון סינימלי קבוע
מותר לעסוק בעסקי
בנקאות.

Handwritten notes in Hebrew, including a signature and the number 50.

Handwritten notes: 114/114